

ening. Udvalget har derfor tilladt sig at henvise denne Sag til Ministerens Overveielse. Det er disse Andragender, som denne Gang foreligge, og som jo alle vedkomme Indenrigsministeren. Med disse saa Ord skal jeg tillade mig at anbefale Udvalgets Indstillinger.

Indenrigsministeren (Singer's Lev):

Det 1ste Andragende fra de 5 Lodseiere i Ribe Amt har, som den ærede Ordfører nævnte, foreløbig været under Overveielse mellem Finantsudvalget og mig. Jeg har ikke skjult for de Herrer, at det vilde være noget ganske Særegent, om man her vilde give yderligere Erstatning. Det er Noget, som aldrig er stet før, og jeg veed ikke, hvorledes man skulde tage fat paa denne Sag. Jeg skal kun sige, at jeg isvrigt er villig til nærmere at undersøge Spørgsmaalet, men at der kan komme Noget ud af denne Undersøgelse, er Noget, jeg i høi Grad betvivler. Bestyrelsen for Udsørsel af Havesager er en kjendt Institution her, der har oftere været Tale om Understøttelse til den paagjældende Institution eller den paagjældende Mand. Denne Forening har i Aar oprettet en Fabrik for Frugtvine og Konserver og havde blandt Andet ønsket, at Staten skulde være Interessent i dette Anlæg, hvilket der efter Omstændighederne ikke kunde være Tale om. Jeg skal undersøge Sagen nærmere og se, om der atter i Aar kan ydes den Vedkommende en Understøttelse. Jeg anerkjender forøvrigt, at denne Mand har Fortjeneste af den Sag, han søger at fremme, og vistnok fortjener at støttes, men det vil ogsaa ses, at, hvis man støtter ham paa den Maade, der her er Tale om, er det noget ganske Extraordinært, man gjør for denne Forening, Noget, man ikke gjør for andre Foreninger.

Andragendet under Nr. 42 fra forskjel- lige Sogneraad om Anbringelsen af et Afvigespør til Godsvoagne ved Stenløse Holdeplads paa Frederiksbundsbanen er undersøgt flere Gange og afgjort for længe siden, og jeg tvivler om, at man kan komme til en anden Afgjørelse. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at paa den saakaldte Frederiksbundsbanen, der er omtrent 5 Mil lang, findes 5 Stationer og 2 Holdepladser. Det er altsaa noget temmelig Betydeligt, og den Holdeplads, der her er Tale om, er, hvad Persontrafikken angaar, i alle Maader stillet lige saa vel som en Station, altsaa ret vel stillet. Om der kan være Tale om at gaa til det, der her ønskes, skal jeg ikke udtale mig bindende om. Jeg skal dog sige,

at Administrationen, saavidt jeg veed, har afgjort denne Sag i Aar og det med at sige Nei til Andragerne, saa jeg tvivler meget paa, at der vil komme Noget ud af en ny Undersøgelse. Andragende Nr. 43 er en meget tvivlsom Sag. Den er ikke blot bleven afgjort for længe siden, men endog gjentagne Gange. Efter hvad der hidtil har foreligget for mig, har jeg ikke kunnet se, det var muligt at yde Vedkommende Noget af, hvad der var forlangt. Smidertid en ny Undersøgelse af Sagen kan jo ikke staa. Jeg tror ikke, det hænger fuldt sammen, som den ærede Ordfører nævned. Jeg tør i alt Fald ikke godkjende hans Fremstilling, men da jeg kun har haft disse Andragender for mig, jeg kan næsten sige i saa Tider, vil man jo ikke kunne forlange, at jeg skulde kunne have anstillet en saa indgaaende Undersøgelse, at jeg her kunde yttre mig mere bestemt end jeg har gjort. — Endelig er der Forslaget under Nr. 46, som er en gammel Bekjendt, nemlig Andragendet fra Husmandsforeningen i Sjælland om Understøttelse af Statskassen. Det har været behandlet flere Gange. Jeg skal gjerne vedkjende mig, at jeg fuldt ud sympathiserer med vedkommende Forenings Formaal. Men det, at den har lokal Understøttelse fra Kommuner og Amter i Sjælland, kan ingenlunde være afgjørende for, om man skal give den Statsunderstøttelse. Om man end sympathiserer nok saa meget med dens Formaal, maa det dog erkjendes, at man maa se, hvad man gjør, og hvilke Konsekventer man fornuftigvis maa komme til, naar man giver Understøttelse paa dette Punkt til denne Forening. Der er jo nemlig mange andre Foreninger, blandt andre mange Sygekasser, med hvilke der er forbunden Alderdomsforsørgelse, og hvis man derfor yder Understøttelse til denne Klasse, ser jeg ikke, med hvilken Grund man skulde sige Nei til alle de Andre, der kunne være ligesaa trængende som denne. Dertil kommer, at da hele det Spørgsmaal staaer under Overveielse, hvorledes Staten overhovedet skal stille sig til Alderdomsforsørgelsen og forskjellige andre filantropiske Formaal, forekommer det mig dog at være noget besynderligt nu overfor en enkelt Forening at sige: Her give vi Understøttelse, og saa samtidig maatte sige nei til alle Andre eller præjudicere den Stilling, man senere maatte komme til at indtage. Derfor — jeg skal altid være villig til at overveie en Sag, og videre forlanger man jo heller ikke i dette Tilfælde, men jeg ser ikke, at man, uden at komme til Forhold, som ville medføre Konsekventer, man ikke kan tage, skal kunne yde Understøttelse i det her omhandlede Tilfælde.